

La
importància
d'estar d'acord
a l'hora de
sol·licitar
tractament
per un fill

orienta
orienta't

Els pares poden tenir diferents opinions sobre la cura dels fills, i una d'aquestes pot ser la necessitat de rebre o no tractament psicològic. Això pren especial rellevància quan els pares estan separats. Es tracta d'una situació que es viu amb molta angoixa per part del progenitor que fa la consulta i que genera molts dubtes de com resoldre-la.

Implicació dels pares

Quan s'inicia un procés de valoració diagnòstica d'un nen, és recomanable que ambdós pares estiguin implicats. Des dels nostres serveis, demanem a tots dos que vinguin a les visites, els convidem a que ens expliquin la seva preocupació, els informem de les dificultats que trobem i de l'evolució del seu fill, els oferim diagnòstic, suport, orientació i si és necessari tractament. Tot, en benefici del benestar psicològic del menor i la família.

L'infant pot viure amb ambdós pares o bé, en el cas que els pares estiguin separats, només amb un d'ells. Segons el Llibre segon del Codi Civil de Catalunya relatiu a la persona i família, els pares separats tenen el deure de compartir tota la informació relativa a l'educació, salut i benestar general dels fills i és per tant obligació legal del progenitor que demana la nostra atenció, informar de la nostra intervenció a l'altra part. Si existeixen reticències, pel motiu que sigui, des dels nostres serveis, oferim diferents mitjans per facilitar la comunicació (trucada telefònica, carta informativa...).

Els professionals de la salut estem obligats, si ens ho demanen, a informar a ambdós tutors sobre l'estat de salut dels fills, dels tractaments i/o recomanacions clíniques, independentment de si tenen, o no, la guarda i custòdia del fill.

Quan hi ha la negativa d'un dels pares

En el cas que un dels pares/tutors es negui explícitament a que el fill rebi atenció psicològica, els professionals hem de replantejar la nostra intervenció. Els pares/tutors tenen dret a acceptar o no la indicació terapèutica que li ofereixen els professionals. Hem de remarcar que per a poder realitzar un treball psicològic de qualitat amb l'infant és necessària la participació d'ambdós pares. Pare i mare han de veure la necessitat de suport psicològic i ambdós han d'ajudar als professionals a entendre les dificultats del seu fill. En aquest context, és important que el nen quedi preservat del possible conflicte que existeixi entre els pares.

Situacions límit

Si els pares no troben acord pel que fa a la indicació terapèutica i /o al servei d'atenció, aquest fet s'hauria de comunicar a l'especialista, donat que no és la situació òptima per a realitzar el tractament.

Tot i això, si davant d'aquest desacord, els professionals valoren que el nen té necessitats de suport psicològic i no l'està rebent, o es troba en situació de risc, d'empitjorar el seu estat de salut, prevalen els drets de l'infant i l'especialista amb l'autorització de només un progenitor, pot realitzar el tractament.

És important buscar el màxim consens possible per evitar situacions límit que requereixin l'ajuda de serveis externs com la mediació familiar o la intervenció d'òrgans judicials.

A la pràctica

- Si estàs preocupat pel teu fill i vols demanar consulta psicològica és recomanable que facis saber la teva intenció a l'altre progenitor.
- Si detectes que l'altre progenitor no està gaire d'acord a iniciar un procés terapèutic parla-ho amb el professional d'atenció. El professional et pot ajudar posant-se en contacte amb l'altra part per informar-la sobre la conveniència i la importància de la seva participació en el transcurs del tractament.
- Si has fet la consulta i et trobes que l'altra part no està d'acord a continuar la valoració diagnòstica o el tractament, valora la possibilitat d'intermediaris de confiança propers que et puguin ajudar (metges, pediatre, familiars i amics...). Si no aconsegueixes l'acord, pots proposar una mediació familiar per acostar posicions o millorar el diàleg per evitar que el vostre conflicte acabi en un procés judicial.
- Eviteu que els vostres fills siguin els receptors de les vostres disputes o diferències d'opinió.

Què he de fer si l'altre progenitor es nega al fet que el nen continuï amb el procés terapèutic?

En primer lloc ho han de parlar amb el seu terapeuta. Després, el més recomanable és iniciar un procés de mediació familiar per tal de millorar el diàleg. Com a últim recurs, es pot fer saber a les autoritats judicials.

Puc fer visites de tractament psicològic o psiquiàtric al meu fill si un dels pares s'hi nega?

Si valorem que el nen està en risc de patir un agreujament del seu estat de salut mental per no rebre el tractament, prevalen els drets de l'infant i l'especialista, amb l'autorització de només un dels pares o tutor, pot realitzar el tractament.

Què és la mediació familiar?

La mediació familiar és un mètode extrajudicial de resolució de conflictes que es caracteritza per la intervenció d'una tercera persona imparcial i experta que té com a finalitat ajudar les parts a obtenir per elles mateixes un acord satisfactori quan es presenten conflictes derivats de les situacions de separació, divorci, crisi de convivència, fills comuns, etc.

On puc demanar mediació familiar?

Directament al Centre de Mediació del teu municipi o a través de Serveis socials. També es pot demanar a la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques- Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya (c/ Pau Claris, 158-160, 4t, Barcelona. Telèfon 93 5674484/ 93 5674483).

Referències Bibliogràfiques

- Llei del Llibre segon del Codi Civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família. Tram. 200-00054/08. Aprovació Ple del Parlament. Sessió núm. 83, 14.07.2010, DSPC-P 127.
Art 236-12 i Art 236-13. Deure d'informació
- Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica ("BOE"274, de 15-11-2002).
Article 21.2. L'alta del pacient
- Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència. DOGC 5641-2.6.2010
Article 24. 2. Actuacions de les administracions públiques
Article 44. Dret a la prevenció, la protecció i la promoció de la salut
Article 102. A) Definició i concepte de les situacions de risc.
F) El conflicte obert i crònic entre els progenitors, separats o no, anteposen llurs necessitats a les de l'infant o adolescent
- ALTRES CONSELLS:
Lectura del llibre "Cuando los padres se separan" Françoise Dolto, Paidós Ibérica, 1989.
Pàg. web: <http://www.gencat.cat/justicia/centremediacio>

Elaborat per l'Anabel Garcia
del **CSMIJ DE CASTELLDEFELS**

---

un servei de la

Orienta
Fundació
www.fundacioorienta.com

www.orientat.org

C. Vidal i Barraquer, 28
08830 - Sant Boi de Llobregat
T. +34 936 358 810
orientat@orientat.org